COLLEGA'S EN ERVARINGSDESKUNDIGEN ADVISEREN OVER PRAKTISCHE DILEMMA'S

‘Doe uit dat gejen-gel!’

Wij zijn twee verzorgenden op een afdeling voor mensen met dementie in een Haags verpleeghuis. Op de afdeling wonen twaalf mensen, onder wie drie met een Turkse achtergrond. Onze bewoners houden van de muziek uit hun jonge jaren en daar spelen wij op in. Maar als we ook eens Turkse muziek aanzetten, protesteren de anderen dat ‘dat gejen-gel uit moet’. Ook hun familie maakt er opmerkingen over. En dat terwijl onze Turkse bewoners er erg van genieten en met elkaar gaan zingen en dansen! Wat zou u doen?

‘De eerste vraag is: hebben de andere bewoners er last van of is het vooral de familie? Als het de bewoners niet deert, mag de familie zich best een beetje aanpassen. Anders van tevoren aankondigen dat het een culturele activiteit is. Laat iemand uitleg geven wat de muziek voor de Turkse bewoners betekent. Is het een Turks liefdeslied? Zet dan daarna een vergelijkbaar Nederlands liefdeslied op. Zo kunnen de bewoners elkaars cultuur beter begrijpen. En zijn er toch mensen die dit niet prettig vinden? Laat hen dan apart naar hun favoriete muziek luisteren.’

Nico Köhler (heeft corticobasale degeneratie)

‘Allereerst is het begrijpelijk dat niet iedereen dezelfde muzieksmaak heeft. We hebben veel herinneringen aan muziek en dat brengt ook veel emoties met zich mee. Wat kan uitmaken, is hoe je het aankleedt. Je kunt bijvoorbeeld thema’s bedenken waarbij je de muziek onderdeel laat zijn van een bepaalde sfeer op de afdeling. Denk aan hapjes, foto’s of objecten die gerelateerd zijn aan de muziek die wordt afgespeeld. Elk thema kan dan aansluiten bij één van de bewoners.’

Gözde Duran (is psycholoog)

‘Onbekend maakt onbemind. Ik zou voorstellen een themaweekend te organiseren waarbij ook de familie wordt betrokken. De ene dag een Nederlandse dag met hapjes, typisch Nederlandse gebruiken, dans en muziek, de dag erop net zo ingevuld maar dan op de Turkse manier. En ik zou kijken of het mogelijk is een ruimte in te richten waar afwisselend Nederlandse en Turkse muziek kan worden gedraaid en waar mensen die na het themaweekend de smaak te pakken hebben, elkaar beter kunnen leren kennen.’

Carline Duijnisveld (is verzorgende)

‘Ik zou elke keer een ander thema nemen en er gewoon een leuke dag van maken met elkaar. De ene keer Turkse muziek en bijvoorbeeld een Turkse snack, de andere keer Hollandse muziek met een Hollandse snack. Eventueel met passende klederdracht. Ook de familie zou daarbij ingeschakeld kunnen worden.’

Marijke van Veluw (is mantelzorger)

‘Ja, je zou wat kunnen doen met bijvoorbeeld een muziekmiddag waarbij je meer begrip probeert te kweken voor elkaars muziekvoorkeur. Maar ik vraag mij ook af of dit commentaar er niet “gewoon” mag zijn. Het hoeft toch niet altijd pais en vree te zijn binnen

een groep? Het zijn tenslotte verschillende mensen met verschillende wensen en het commentaar kan er ook voor zorgen dat er een andere dynamiek ontstaat waar je als verzorgende op in kunt spelen!’

Kirsten Gruijters (is verzorgende)

‘Ik heb dit dilemma aan mijn echtgenote voorgelegd, die helaas zelf de diagnose Alzheimer heeft. Zij vindt dat deze drie mensen zich maar aan onze cultuur moeten aanpassen. Dat is wel erg kort door de bocht voor mensen met dementie. Maar draai het eens om: drie mensen van Nederlandse afkomst in een verpleeghuis in Turkije. Wordt er dan ook Johnny Jordaan en Tante Leen gedraaid? Ik dacht het niet! Dit soort discussies tref je weer alleen in Nederland aan. Persoonlijk houd ik mijn hart vast voor mijn echtgenote en vele anderen van haar generatie die straks in het verpleeghuis dit “gejen-gel” moeten gaan aanhoren.’

Ruud Sijmons (is mantelzorger)

SAMENSTELLING FRANS HOOGEVEEN EN BERNADETTE WILLEMSE

Heeft u een dilemma en wilt u advies vragen aan het Denkbeeld-panel? Mail dan uw probleem (max 100 woorden) naar m.strauss@bsl.nl.